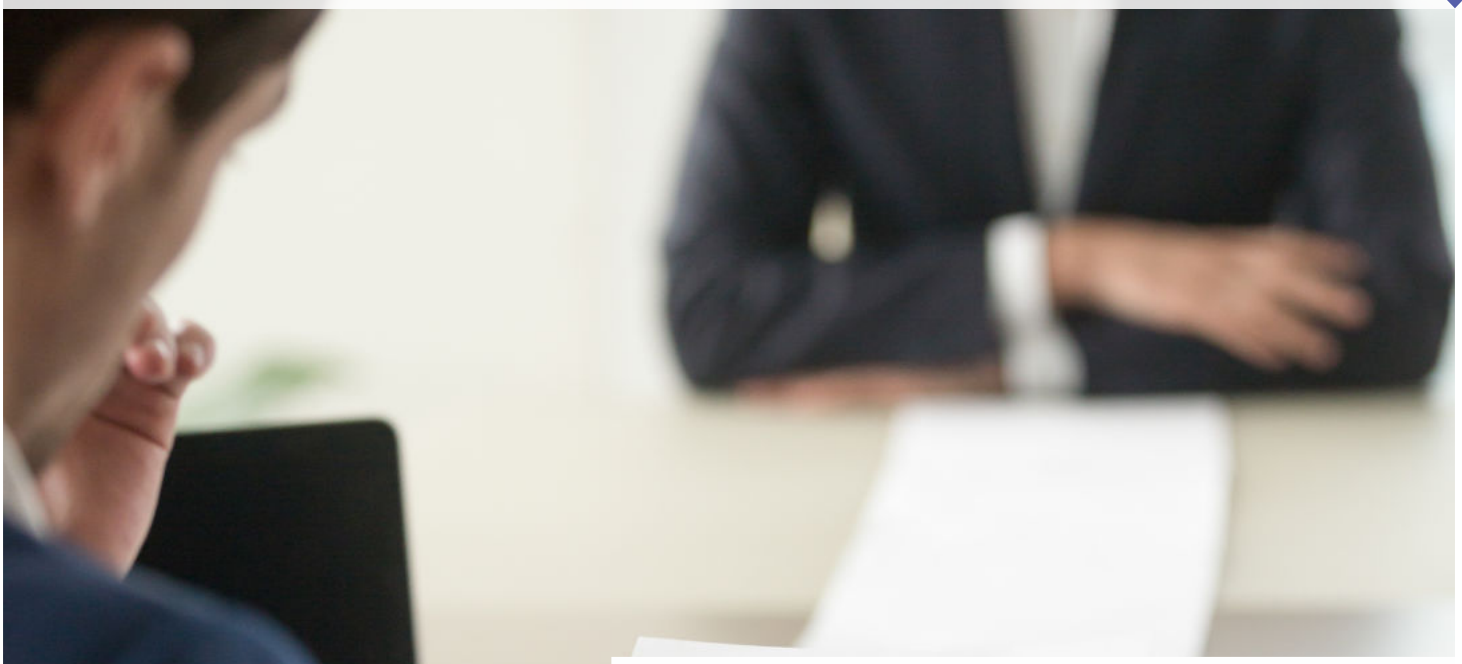
Albacar
assessors

EL TEU DESPATX
T'INFORMA

OCTUBRE 2026

EN AQUEST NÚMERO:

02 Calendari octubre y novembre 2026

03 Compte amb negar-se a lliurar informació informàtica durant una Inspecció

06 Quan podem destruir realment la documentació fiscal de l'empresa?

10 Què haurà d'informar l'empresa en contractar un treballador des d'octubre de 2026?

15 Transportistes autònoms i empreses: atenció al nou document electrònic de control (DeCA)

BUTLLETÍ EL TEU DESPATX T'INFORMA
Una publicació pràctica i útil perquè estigui informat de les novetats legals que afecten la vostra empresa o negoci

Avís legal: Aquesta publicació no acceptarà cap tipus de responsabilitat jurídica ni econòmica derivada o que es pugui derivar dels danys o perjudicis que puguin patir terceres persones naturals o jurídiques que actuïn o deixin d'actuar com a resultat d'alguna informació facilitada en aquest butlletí. Els articles d'aquest butlletí tenen caràcter merament informatiu i resum disposicions que, pel caràcter limitatiu propi de tot resum, poden requerir més informació.

CALENDARI FISCAL

OCTUBRE I NOVEMBRE 2026

Fins al 20 d'octubre

RENDA I SOCIETATS
- Setembre 2026. Grans empreses: Mods. 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 216, 230
- Tercer trimestre 2026: Mods. 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 136, 210, 216

Pagaments fraccionats Renda
- Tercer trimestre 2026:
  - › Estimació directa: Mod. 130
  - › Estimació objectiva: Mod. 131

Pagaments fraccionats Societats i Establiments Permanents de no Residents
- Exercici en curs:
  - › Règim general: Mod. 202
  - › Règim de consolidació fiscal (grups fiscals): Mod. 222

IVA
- Setembre 2026. Declaració recapitulativa d'operacions intracomunitàries: Mod. 349
- Tercer trimestre 2026. Autoliquidació: Mod. 303
- Tercer trimestre 2026. Declaració-liquidació no periòdica: Mod. 309
- Tercer trimestre 2026. Declaració recapitulativa d'operacions intracomunitàries: Mod. 349
- Tercer trimestre 2026. Operacions assimilades a les importacions: Mod. 380
- Sol·licitud de devolució de quotes reemborsades a viatgers per empresaris en recàrrec d'equivalència: Mod. 308
- Sol·licitud de devolució per subjectes passius en el règim simplificat de l'IVA i que exerceixin l'activitat de transport de viatgers o de mercaderies per carretera, per adquirir determinats mitjans de transport: Mod. 308
- Reintegrament de compensacions en el règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca: Mod. 341

Fins al 30 d'octubre

IVA
- Setembre 2026. Autoliquidació: Mod. 303
- Setembre 2026. Grup d'entitats, model individual: Mod. 322
- Setembre 2026. Grup d'entitats, model agregat: Mod. 353
- Setembre 2026. Operacions assimilades a les importacions: Mod. 380

Fins al 31 d'octubre

IVA
- Setembre 2026. Finestreta única - Règim d'importació: Mod. 369
- Tercer trimestre 2026. Finestreta única – Règims exterior i de la Unió: Mod. 369

Fins al 2 de novembre

DECLARACIÓ INFORMATIVA MENSUAL DE LES OPERACIONS REALITZADES PELS EMPRESARIS O PROFESSIONALS ADHERITS AL SISTEMA DE GESTIÓ DE COBRAMENTS A TRAVÉS DE QUALSEVOL TIPUS DE TARGETES I MITJANÇANT PAGAMENTS ASSOCIATS A NÚMEROS DE TELÈFON MÒBIL
- Setembre 2026: Mod. 170

DECLARACIÓ INFORMATIVA MENSUAL DE COMPTES EN QUALSEVOL CLASSE D'INSTITUCIONS FINANCERES I RESUM ANUAL DE RETENCIONS I INGRESSOS A COMPTE SOBRE RENDIMENTS DEL CAPITAL MOBILIARI I RENDES OBTINGUDES PER LA CONTRAPRESTACIÓ DERIVADA DE COMPTES EN QUALSEVOL CLASSE D'INSTITUCIONS FINANCERES
- Setembre 2026: Mod. 196

DECLARACIÓ INFORMATIVA D'ACTUALITZACIÓ DE DETERMINATS MECANISMES TRANSFRONTERERS COMERCIALITZABLES
- Tercer trimestre 2025: Mod. 235

DECLARACIÓ INFORMATIVA TRIMESTRAL D'OPERACIONS DE COMERÇ DE BÉNS CORPORALS REALITZADES EN LA ZONA ESPECIAL CANÀRIA SENSE QUE LES MERCADERIES TRANSITIN PER TERRITORI CANARI
- Tercer trimestre 2026: Mod. 281

DECLARACIÓ INFORMATIVA SOBRE PAGAMENTS TRANSFRONTERERS
- Tercer trimestre 2026: Mod. 379

COMPTE CORRENT TRIBUTARI
- Sol·licitud d'inclusió per a l'any 2027: CCT (Compte Corrent Tributari)

Fins al 5 de novembre

RENDA
- Ingrés del segon termini de la declaració anual de 2025, si es va fraccionar el pagament: Mod. 102

Fins al 20 de novembre

RENDA I SOCIETATS
Retencions i ingressos a compte (...)
- Octubre 2026. Grans empreses: Mods. 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 216, 230

IVA
- Octubre 2026. Declaració recapitulativa d'operacions intracomunitàries: Mod. 349
- Sol·licitud de devolució per subjectes passius en el règim simplificat de l'IVA i que exerceixin l'activitat de transport de viatgers o de mercaderies per carretera, per adquirir determinats mitjans de transport: Mod. 308

Fins al 30 de novembre

IVA
- Octubre 2026. Autoliquidació: Mod. 303
- Octubre 2026. Grup d'entitats, model individual: Mod. 322
- Octubre 2026. Grup d'entitats, model agregat: Mod. 353
- Octubre 2026. Finestreta única - Règim d'importació: Mod. 369
- Octubre 2026. Operacions assimilades a les importacions: Mod. 380
- Sol·licitud d'inscripció/baixa. Registre de devolució mensual: Mod. 036
- Sol·licitud aplicació règim de deducció comuna per a sectors diferenciats per a 2027: sense model
- SII. Renúncia a la gestió electrònica dels llibres registre: Mod. 036

NOTA: Aquest calendari s'ha elaborat segons fonts de l'AEAT, havent-hi projectes normatius en tramitació o normes aprovades en curs que poguessin variar aquest calendari. Recordeu que si el venciment coincideix amb una festivitat local o autonòmica, el termini finalitza el primer dia hàbil següent a l'assenyalat en aquest calendari.

COMPTE AMB NEGAR-SE A LLIURAR INFORMACIÓ INFORMÀTICA DURANT UNA INSPECCIÓ

Davant una visita d'Hisenda convé distingir molt bé entre els drets de l'empresa i les seves obligacions de col·laboració. Una negativa aparentment justificada pot convertir-se en una infracció si impedeix accedir a informació comptable o fiscal que podia haver-se facilitat per altres mitjans.

Una visita de la Inspecció a les instal·lacions d'una empresa no és precisament una situació quotidiana. I quan succeeix, és bastant fàcil que apareguin dubtes sobre quina documentació s'ha de facilitar, fins on pot accedir Hisenda i quins espais de l'empresa estan protegits.

Una resolució del Tribunal Econòmic Administratiu Central (TEAC) del 23 de juny de 2026 resulta especialment interessant perquè separa dues qüestions que, en la pràctica, poden confondre's. Una cosa és el dret de l'empresa a impedir, quan escaigui, l'entrada dels inspectors en un domicili constitucionalment protegit sense la corresponent autorització. Una altra molt diferent és utilitzar aquesta circumstància per no facilitar la informació tributària que Hisenda ha requerit.

I aquesta diferència pot tenir conseqüències econòmiques molt serioses.

QUÈ VA SUCCEIR?

La Inspecció va iniciar actuacions respecte d'una societat per l'impost sobre societats i l'IVA dels exercicis 2015 i 2016. Durant la personació, el representant de l'empresa es va negar a permetre l'accés als equips informàtics argumentant que es trobaven dins d'un espai constitucionalment protegit. I aquí apareix precisament la qüestió que va donar lloc a bona part de la discussió posterior.

Però els inspectors van plantejar una alternativa. Van sol·licitar que se'ls permetés accedir a les dades comptables *des d'alguna dependència que no tingués aquesta consideració.*

L'empresa s'hi va tornar a negar i únicament va posar a la disposició de la Inspecció documentació en paper. Aquests fets van quedar recollits en la corresponent diligència.

El problema no va ser negar-se a obrir el domicili. Aquest matís és probablement el més important de tota la resolució. El TEAC no centra el conflicte en si els inspectors podien o no entrar en determinades dependències sense autorització judicial. De fet, considera innecessari entrar a resoldre aquesta qüestió. El que se sanciona és una altra conducta: *l'empresa no va facilitar l'accés a la informació comptable i fiscal emmagatzemada en els seus equips quan la Inspecció li va oferir la possibilitat de fer-ho des d'un espai no protegit.*

Per tant, el fet que físicament els servidors estiguessin situats dins d'un lloc constitucionalment protegit no resolia el problema. L'empresa podia mantenir la seva oposició a l'entrada en aquest espai i, al mateix temps, posar les dades requerides a la disposició dels inspectors des d'un altre lloc.

És una distinció que val la pena tenir present.

HISENDA NO S'HA DE CONFORMAR NECESSÀRIAMENT AMB EL PAPER

L'empresa va defensar també que havia col·laborat amb la Inspecció perquè havia lliurat documentació comptable en suport paper. El TEAC tampoc accepta aquest argument.

La raó és força senzilla. Hisenda no estava demanant únicament determinats documents comptables. Volia examinar també les dades existents en els sistemes informàtics de l'empresa. I totes dues coses no tenen per què ser exactament iguals.

Precisament una de les finalitats de la comprovació era poder verificar si la informació emmagatzemada electrònicament coincidia amb la documentació presentada en paper. Lliurar aquesta última no substituïa, per tant, el requeriment fet respecte dels arxius informàtics.

Per a qualsevol empresa que conservi la seva informació fiscal i comptable en sistemes digitals, aquest punt té força importància.

LA INSPECCIÓ POT EXAMINAR BASES DE DADES I ARXIUS INFORMÀTICS

La Llei General Tributària concedeix a la Inspecció facultats àmplies en aquesta matèria. No parlem únicament

de factures, llibres comptables o justificants. Les actuacions inspectores es poden estendre a bases de dades informatitzades, programes, registres i arxius informàtics relacionats amb l'activitat econòmica quan tinguin transcendència tributària.

A més, quan la informació que s'ha d'aportar es conserva en suport informàtic, es pot exigir el seu subministrament en aquest mateix suport.

Això té una conseqüència pràctica força evident. Una empresa no hauria de donar per fet que imprimir la seva comptabilitat i lliurar una carpeta amb documents permet donar per atès qualsevol requeriment de la Inspecció. Caldrà mirar exactament què ha demanat Hisenda.

MOLT DE COMPTE AMB EL QUE QUEDA ESCRIT EN UNA DILIGÈNCIA

La resolució deixa un altre ensenyament que potser passa més desapercebut, però que en la pràctica és molt important. La negativa de l'empresa va quedar reflectida en una diligència de la Inspecció i el representant va mostrar la seva conformitat amb els fets allí recollits.

Posteriorment, es va intentar aportar una declaració testifical formalitzada mitjançant acta notarial que oferia una versió diferent del succeït. El TEAC no va considerar que aquesta prova permetés desvirtuar el que constava en la diligència.

La raó està en el valor probatori que tenen aquests documents. Les diligències esteses durant les actuacions tributàries tenen naturalesa de document públic i fan prova dels fets que motiven la seva formalització, tret que s'acrediti el contrari. A més, els fets acceptats per l'obligat tributari es presumeixen certs i la seva rectificació exigeix acreditar que va existir un error de fet.

Per això, quan se signa una diligència durant una actuació inspectora, no convé fer-ho com si es tractés d'un simple justificant de visita.

Cal llegir-la amb atenció i comprovar que descriu correctament l'ocorregut. Si existeix desacord amb algun fet o manifestació, aquest és el moment de deixar-ho reflectit.

EL TEAC TAMBÉ APRECIA CULPABILITAT

Per a imposar una sanció tributària no n'hi ha prou que existeixi objectivament un incompliment. També ha de concórrer culpabilitat. En aquest cas, el Tribunal considera que n'hi va haver.

L'empresa coneixia el requeriment, havia estat informada de la seva obligació de facilitar la informació i també havia estat advertida que la seva negativa podia constituir una infracció tributària. Malgrat això, va mantenir la seva decisió de no permetre l'accés a les dades informàtiques des d'un espai que no estigués constitucionalment protegit. El TEAC entén que no existia una interpretació raonable de la norma que justifiqués aquesta actuació i conclou que la conducta va ser voluntària i culpable.

I LA SANCIÓ NO VA SER PRECISAMENT PETITA

Aquesta és la dada que posa en perspectiva la importància de l'assumpte. L'empresa tenia un volum de negocis corresponent a l'exercici pres com a referència de 25.382.292,25 euros. L'Administració va aplicar el 2% i la sanció resultant va ascendir a 507.645,85 euros.

La Llei General Tributària preveu, per a aquest supòsit i dins d'un procediment inspector, una multa proporcional del 2% del volum de negocis corresponent a l'últim exercici el termini de declaració del qual hagués finalitzat quan es va cometre la infracció.

La norma estableix un mínim de 20.000 euros i un màxim de 600.000 euros.

Estem, per tant, davant una conducta que pot tenir conseqüències econòmiques molt superiors a les que una empresa podria imaginar quan, enmig d'una actuació inspectora, decideix simplement dir "no".

QUÈ HAURIEN DE TENIR EN COMPTE LES EMPRESES?

La conclusió pràctica no és que Hisenda pugui accedir sense límits a qualsevol ordinador, servidor o dependència d'una empresa. Tampoc desapareixen els drets relacionats amb el domicili constitucionalment protegit. El que aquesta resolució ve a dir és una cosa bastant més concreta: *si la Inspecció requereix informació comptable o fiscal emmagatzemada electrònicament, protegir l'accés físic a determinades dependències no permet, per si sol, negar-se també a facilitar aquestes dades per una via que respecti aquesta protecció.*

I lliurar posteriorment la mateixa informació en paper tampoc té per què ser suficient si el que Hisenda ha requerit és precisament l'examen de les dades i arxius informàtics.

Convé a més recordar que estem davant un criteri rellevant del TEAC, però encara no reiterat i, per tant, no constitueix doctrina vinculant conforme a l'article 239 de la Llei General Tributària.

En definitiva, davant una personació de la Inspecció, actuar amb prudència no significa acceptar automàticament qualsevol petició, però tampoc negar-s'hi de manera general.

Cal saber què està sol·licitant exactament Hisenda, quines facultats té per a fer-ho i quins drets pot exercir l'empresa en aquest moment.

NORMES RELLEVANTS APROVADES

Comença el compte enrere per a la factura electrònica obligatòria entre empreses i professionals
Ordre HAC/1028/2026, de 2 d'octubre, per la qual es regula la solució pública de facturació electrònica, d'acord amb el que es disposa en la disposició final tercera del Reial decret 238/2026, de 25 de març, pel qual es desenvolupa el sistema de facturació electrònica obligatòria entre empresaris i professionals i pel qual es modifica el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre.
(BOE, 05-10-2026)

La Llei 4/2026 amplia l'exempció en l'IRPF de determinades prestacions de dependència
Llei 4/2026, d'1 d'octubre, per la qual es modifiquen el Text Refós de la Llei General de drets de les persones amb discapacitat i de la seva inclusió social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2013, de 29 de novembre, i la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les persones en situació de dependència, per a l'extensió i reforç dels drets de les persones amb discapacitat a la inclusió, l'autonomia i l'accessibilitat universal conforme a l'article 49 de la Constitució espanyola.
(BOE, 03-10-2026)

La reforma fiscal de l'habitatge que no va superar la convalidació del Congrés
Reial decret llei 26/2026, de 29 de setembre, pel qual s'adopten mesures urgents per a la protecció de la funció social de l'habitatge i l'ampliació de l'oferta d'habitatge assequible.
(Norma no convalidada per Acord del Congrés dels Diputats publicat per Resolució de 2 d'octubre de 2026)
(BOE, 01-10-2026)

Tipus d'interès efectiu anual per al quart trimestre natural de l'any 2026, a l'efecte de qualificar tributàriament determinats actius financers
Resolució de 22 de setembre de 2026, de la Secretaria General del Tresor i Finançament Internacional, per la qual es publica el tipus d'interès efectiu anual per al quart trimestre natural de l'any 2026, a l'efecte de qualificar tributàriament determinats actius financers.
(BOE, 28-09-2026)

La reforma duanera europea reforça el control de les importacions i les vendes per internet
REGLAMENT (UE) 2026/2108 DEL PARLAMENT EUROPEU I DEL CONSELL de 16 de setembre de 2026 pel qual s'estableixen el Codi Duaner de la Unió i l'Autoritat Duanera de la Unió Europea i pel qual es deroga el Reglament (UE) n.o 952/2013.
(DOUE, 19-09-2026)

La Palma prolonga els seus avantatges fiscals i reforça les ajudes als treballadors autònoms
Reial decret llei 23/2026, de 8 de setembre, pel qual s'adopten mesures fiscals i financeres urgents que contribueixin a la reconstrucció econòmica i social de l'illa de la Palma, així com mesures tendents a promoure l'execució d'inversions per part de les comunitats autònomes que han registrat superàvits pressupostaris i excessos de finançament pendents d'aplicar d'exercicis anteriors a 2026.
(BOE, 09-09-2026)

Beneficis fiscals per a l'activitat econòmica a Ceuta i Melilla
Reial decret llei 22/2026, d'1 de setembre, pel qual s'aproven mesures urgents de caràcter social i econòmic de suport a la ciutat de Ceuta.
(BOE, 02-09-2026)

Per això, davant una situació d'aquest tipus, l'aconsellable és contactar amb l'assessor abans d'adoptar una decisió, revisar acuradament cada requeriment i prestar especial atenció al contingut de les diligències que se signin.

Una negativa presa en uns minuts pot acabar, com demostra aquest cas, convertint-se en un problema tributari d'una dimensió molt considerable.

QUAN PODEM DESTRUIR REALMENT LA DOCUMENTACIÓ FISCAL DE L'EMPRESA?

El termini general de prescripció tributària és de quatre anys, però d'aquí no es pot concloure que tota la documentació relacionada amb un exercici pugui ser destruïda una vegada transcorregut aquest període. Existeixen partides fiscals que compten amb terminis de comprovació més amplis i operacions els efectes de les quals es prolonguen durant diversos exercicis. Saber distingir unes situacions d'unes altres evita problemes innecessaris.

Hi ha una regla que moltes empreses coneixen bé. Les obligacions tributàries prescriuen, amb caràcter general, al cap de quatre anys. A partir d'aquí s'ha estès una conclusió que sembla lògica, però que pot portar a equivocacions. Si han transcorregut quatre anys, tota la documentació fiscal relacionada amb aquest exercici es pot destruir. No necessàriament.

Una cosa és que hagi prescrit el dret de l'Administració a determinar mitjançant liquidació un deute tributari corresponent a un determinat període i una altra de diferent és que certes dades nascudes en aquest exercici hagin deixat de tenir conseqüències fiscals.

Hi ha quantitats que es generen un any i s'aprofiten diversos exercicis després. És precisament en aquests casos en els quals guardar únicament quatre anys de documentació pot ser insuficient.

ATENCIÓ. Abans de destruir documentació fiscal antiga convé comprovar si alguna quantitat, deducció, base o crèdit nascut en aquell exercici continua tenint efectes en exercicis posteriors.

TERMINI DE PRESCRIPCIÓ DE QUATRE ANYS VERSUS FACULTAT DE COMPROVAR DETERMINATS ELEMENTS FISCALS

L'article 66 de la Llei General Tributària (LGT) estableix, amb caràcter general, un termini de prescripció de quatre anys per a diferents drets de l'Administració i de l'obligat tributari. Entre ells es troba el dret de l'Administració a determinar el deute tributari mitjançant la corresponent liquidació.

Però la Llei LGT diferencia aquest dret de la facultat de comprovar determinats elements fiscals. Aquí apareix una qüestió que en la pràctica és fonamental. Un exercici pot estar prescrit a l'efecte de practicar una nova liquidació i, no obstant això, un element nascut en aquell període pot continuar sent rellevant perquè s'utilitza en una declaració posterior que encara no ha prescrit.

Per això no convé identificar automàticament prescripció de l'exercici amb desaparició de qualsevol obligació d'acreditar el succeït en ell.

ATENCIÓ. Que Hisenda ja no pugui liquidar novament un determinat exercici no significa necessàriament que tota la informació procedent d'aquest període hagi quedat fora de qualsevol comprovació.

COMPTE AMB ELS CRÈDITS FISCALS QUE PODEN COMPROVAR-SE DURANT DEU ANYS!

La LGT estableix una regla específica per a determinades partides. L'article 66 bis disposa que el dret de l'Administració per a iniciar la comprovació de *bases o quotes compensades o pendents de compensació i deduccions aplicades o pendents d'aplicació prescriuen al cap de deu anys*.

El còmput comença des de l'endemà d'aquell en què venç el termini reglamentari per a presentar la declaració o autoliquidació corresponent a l'exercici o període en el qual va néixer el dret.

Estem, per tant, davant un termini molt diferent dels quatre anys que habitualment s'empren quan es parla de prescripció tributària.

I té una conseqüència pràctica força evident. Si una empresa conserva un crèdit fiscal per a aprofitar-lo posteriorment, també hauria de preocupar-se per conservar allò que permeti demostrar que aquest crèdit existeix i que està calculat correctament.

ATENCIÓ. Els deu anys no s'han de comptar simplement des de la data de la factura o des del tancament comptable. La llei pren com a referència la finalització del termini reglamentari per a presentar la declaració o autoliquidació en la qual es va generar el dret corresponent.

LES BASES IMPOSABLES NEGATIVES

Les bases imposables negatives de l'impost sobre societats permeten comprendre perfectament el problema. Una societat pot generar pèrdues fiscals en un determinat exercici i utilitzar aquestes bases negatives per a reduir bases imposables positives posteriors, dins dels requisits i límits establerts per la normativa.

Això significa que una quantitat nascuda fa anys pot continuar tenint conseqüències fiscals bastant temps després.

L'Administració disposa de deu anys per a iniciar la comprovació d'aquestes bases imposables negatives en els termes establerts per l'article 66 bis LGT.

El TEAC (Resolució 7028/2022) ha afegit una precisió especialment rellevant sobre la prova. Durant aquest termini, el contribuent ha de conservar no solament les autoliquidacions i els llibres comptables, *sinó també els suports documentals de les operacions reflectides en ells que permetin justificar la procedència de les BIN.*

Dit d'una altra manera, que una pèrdua aparegui perfectament comptabilitzada no significa necessàriament que la seva realitat hagi quedat prou demostrada.

> **ATENCIÓ.** Una anotació comptable no substitueix sempre a la documentació que acredita l'operació. Factures, contractes, justificants bancaris i altres suports poden ser decisius si anys després cal demostrar com es va originar una base imposable negativa.

QUÈ PASSA QUAN JA HAN PASSAT AQUESTS DEU ANYS?

Aquí apareix un matís important. Una vegada transcorregut el termini especial de deu anys, l'Administració perd la possibilitat d'iniciar la comprovació d'aquestes bases, quotes o deduccions en els termes de l'article 66 bis.2 LGT.

Això no significa, tanmateix, que pugui desaparèixer absolutament tota la documentació si el contribuent pretén continuar fent valer aquestes quantitats en exercicis posteriors.

L'article 66 bis contempla que, més enllà d'aquest termini i tret que la normativa específica estableixi una altra cosa, subsisteix l'obligació d'aportar les liquidacions o autoliquidacions corresponents i la comptabilitat quan aquestes partides s'utilitzen en exercicis no prescrits.

Per a les BIN, el TEAC assenyala així mateix la importància d'acreditar el dipòsit de la comptabilitat en el Registre Mercantil durant el termini de deu anys.

Per tant, tampoc és encertat interpretar el desè aniversari com una data universal per a buidar l'arxiu.

> **ATENCIÓ.** Complir deu anys no equival necessàriament a poder eliminar tota la documentació. Si un crèdit fiscal continua pendent d'aplicació, abans de destruir res cal comprovar quina documentació continua sent exigible per a fer-ho valer.

I QUÈ PASSA AMB L'IVA?

El problema no queda limitat a l'impost sobre societats. En l'IVA pot passar que una empresa generi un saldo a compensar i vagi traslladant-lo a períodes posteriors. Encara que el període en el qual va néixer aquest saldo sigui antic, el crèdit continua tenint efectes quan s'incorpora a una autoliquidació posterior.

La qüestió important torna a ser la mateixa. No s'ha de confondre la possibilitat de practicar una nova liquidació sobre un període prescrit amb la comprovació d'un crèdit fiscal procedent d'aquell període que continua projectant-se sobre un altre de posterior.

La regulació de l'article 66 bis no es limita a les bases imposables negatives. Parla de *bases o quotes compensades o pendents de compensació i de deduccions aplicades o pendents d'aplicació, establint per a la seva comprovació l'esmentat període de deu anys.*

> **ATENCIÓ.** Les empreses que arrosseguen habitualment saldos d'IVA a compensar haurien d'extremar l'atenció amb el seu arxiu documental. El fet que l'autoliquidació original tingui més de quatre anys no permet concloure, per si sol, que la documentació hagi deixat de ser rellevant.

COMPROVAR UNA DADA ANTIGA NO SIGNIFICA NECESSÀRIAMENT REOBRIR UN EXERCICI PRESCRIT

Aquesta distinció mereix especial atenció perquè pot semblar contradictòria. Com pot Hisenda examinar una cosa ocorreguda fa més de quatre anys si l'exercici ja ha prescrit?

Perquè comprovar l'origen d'una quantitat que està produint efectes actualment i tornar a liquidar el període en el qual va néixer són actuacions diferents.

La LGT separa precisament el dret a liquidar de determinades facultats de comprovació i investigació. L'article 66 bis comença assenyalant que la prescripció dels drets contemplats en l'article 66 no afecta, amb les limitacions que el precepte estableix, al dret de l'Administració a fer comprovacions i investigacions.

Així, la prescripció d'un exercici no converteix automàticament en inalterable qualsevol dada que en procedeixi quan aquesta dada continua tenint conseqüències tributàries posteriors.

> **ATENCIÓ.** No s'hauria d'interpretar una comprovació de dades antigues com si Hisenda pogués sempre tornar a liquidar l'exercici d'origen. Són qüestions distintes i els seus límits també ho són.

LA COMPTABILITAT POT NO SER SUFICIENT

Aquest punt té una importància pràctica enorme. Imaginem una societat que conserva perfectament els seus llibres comptables i les seves declaracions tributàries, però ha eliminat les factures, contractes i altres justificants corresponents perquè havien transcorregut quatre anys.

Anys després pretén compensar una base imposable negativa important. Si l'Administració es troba encara dins del termini legal per a comprovar-la, pot ser necessari demostrar les operacions que van donar lloc a aquella base negativa.

El TEAC ha estat clar al respecte. Dins del termini de deu anys s'han de conservar les autoliquidacions, els llibres de comptabilitat i *els suports documentals de les operacions*. Si aquests últims no es faciliten, es pot considerar que el contribuent no ha acreditat la procedència de les bases imposables negatives declarades.

Aquí hi ha probablement una de les raons més importants per a revisar les polítiques internes d'arxiu.

ATENCIÓ. Guardar l'impost sobre societats i eliminar les factures que expliquen les seves xifres pot deixar a l'empresa amb una declaració perfectament arxivada, però sense prou mitjans per a acreditar algunes de les quantitats que s'hi consignen.

EL TERMINI MERCANTIL CAL NO OBLIDAR-LO

Als terminis tributaris cal afegir les obligacions mercantils. El Codi de Comerç estableix el seu propi règim de conservació de llibres, correspondència, documentació i justificants concernents al negoci.

Per tant, la política documental d'una empresa no hauria de construir-se mirant exclusivament la prescripció tributària.

Pot existir una obligació fiscal, una altra de mercantil i, a més, raons contractuals, societàries o processals que aconsellin conservar determinats documents durant més temps.

L'error és precisament a buscar una única data vàlida per a tot.

ATENCIÓ. No existeix un termini universal que permeti afirmar que tota la documentació empresarial es pot destruir en una mateixa data. El període de conservació depèn també de la naturalesa del document i dels efectes jurídics que encara pugui produir.

HI HA DOCUMENTS QUE PODEN SER NECESSARIS DURANT BASTANT MÉS TEMPS

Les BIN i els saldos fiscals pendents són bons exemples, però no són els únics supòsits que mereixen atenció. Béns d'inversió, amortitzacions, determinades deduccions, subvencions, operacions els efectes de les quals es prolonguen durant diversos exercicis o contractes de llarga durada poden obligar a mirar molt més enrere de l'habitual.

Fins i tot fora de l'àmbit estrictament tributari poden existir procediments judicials, reclamacions, garanties o responsabilitats per a les quals sigui necessari conservar documentació antiga.

Per això, una política d'arxiu basada exclusivament a esborrar automàticament tot el que assoleixi una determinada antiguitat pot acabar eliminant precisament la prova que anys després necessita l'empresa.

ATENCIÓ. Com més prolongats siguin els efectes fiscals, comptables o jurídics d'una operació, menys recomanable és aplicar una eliminació automàtica basada únicament en l'antiguitat del document.

UNA POLÍTICA DOCUMENTAL ÉS MÉS SEGURA QUE LA REGLA DELS QUATRE ANYS

En la pràctica, el més raonable és classificar la documentació.

D'una banda, hi haurà els documents subjectes únicament als terminis ordinaris. D'una altra, aquells relacionats amb bases negatives, quotes pendents, deduccions o altres crèdits fiscals que es puguin utilitzar posteriorment. I hi haurà també documentació vinculada a operacions que, per les seves característiques, aconsellin una conservació superior.

Això permet establir un calendari de conservació molt més fiable que guardar tots els documents durant quatre anys i eliminar-los després de manera indiscriminada.

A més, en un entorn cada vegada més digitalitzat, conservar correctament la documentació no significa simplement emmagatzemar milers d'arxius. També importa que es puguin localitzar, relacionar amb l'operació corresponent i recuperar quan sigui necessari.

ATENCIÓ. Conservar no és únicament guardar. Una factura emmagatzemada durant deu anys, però impossible de relacionar després amb l'operació, contracte o assentament que pretén justificar pot perdre bona part de la seva utilitat probatòria.

ABSTRACTS DE SENTÈNCIES

El TEAC exigeix proves reals per a acreditar la intenció de rehabilitar un immoble. (Resolució de 18 de juny de 2026 del TEAC. R.G. 5004/2025)

La intenció de rehabilitar un immoble pot resultar suficient per a excloure l'exempció prevista en l'article 20.U.22è de la Llei de l'IVA, fins i tot quan les obres projectades mai arribin a començar. Ara bé, aquesta voluntat no es pot donar per suposada ni descansar únicament en una declaració recollida en l'escriptura de compravenda. S'ha de poder demostrar mitjançant circumstàncies objectives existents en el moment en què es fa la transmissió.

Així ho estableix el Tribunal Econòmic Administratiu Central (TEAC) en la seva resolució de 18 de juny de 2026, relativa a la venda d'un immoble entre dues entitats. L'operació havia tributat inicialment per IVA en fer-se constar que l'edificació seria demolida o rehabilitada. Amb posterioritat, la compradora va qüestionar la repercussió de l'impost al·legant que aquesta rehabilitació no s'havia produït.

L'immoble es trobava en unes condicions de conservació molt deficients i existia, a més, un expedient municipal encaminat a declarar el seu estat de ruïna. Un informe de taxació el descrivia pràcticament com un solar sobre el qual romania una construcció molt deteriorada. Aquestes circumstàncies, unides a la manifestació inclosa en l'escriptura sobre la futura rehabilitació, van ser utilitzades per a considerar que la transmissió havia de quedar subjecta i no exempta d'IVA.

El TEAC, no obstant això, introdueix una precisió important. La normativa permet excloure l'exempció aplicable a segons o posteriors lliuraments d'edificacions determinats quan l'immoble hagi de ser rehabilitat pel comprador o demolit abans d'una nova promoció. Per a arribar a aquesta conclusió no és imprescindible que les obres comencin efectivament després de l'adquisició. El rellevant és poder comprovar que, quan es va formalitzar l'operació, hi havia una veritable intenció d'escometre-les.

Aquesta voluntat, a més, s'ha d'exterioritzar d'alguna manera. El Tribunal considera que es poden valorar actuacions dutes a terme pel comprador, documents preparatoris, projectes, gestions administratives o altres circumstàncies que revelin que la rehabilitació no era una simple possibilitat, sinó un destí realment previst per a l'immoble.

En el supòsit examinat no apareixia cap prova addicional d'aquesta naturalesa. La compradora havia declarat en l'escriptura la seva intenció de rehabilitar la finca, però no constaven actuacions que recolzessin aquesta afirmació. Tampoc el mal estat de l'edifici permetia deduir automàticament quin en seria el seu destí posterior.

La resolució distingeix, per tant, entre les característiques físiques de l'immoble i la intenció de l'adquirent. Que una construcció estigui deteriorada, resulti difícilment aprofitable o fins i tot pugui acabar sent declarada en ruïna no significa necessàriament que qui la compra tingui previst rehabilitar-la o derrocar-la.

Per aquest motiu, el TEAC estima la reclamació i considera que no va quedar acreditada l'existència dels requisits necessaris per a tractar la transmissió com una operació subjecta i no exempta d'IVA.

QUÈ HAURIA DE REVISAR UNA EMPRESA ABANS DE DESTRUIR DOCUMENTACIÓ?

Abans d'executar una eliminació periòdica de documentació, convé comprovar quins exercicis estan realment prescrits i, sobretot, si existeixen elements nascuts en ells que continuen desplegant efectes.

Especial atenció mereixen les bases imposables negatives pendents o utilitzades posteriorment, quotes o saldos fiscals pendents de compensació i deduccions aplicades o pendents d'aplicació.

També és convenient comprovar si existeixen béns, contractes, subvencions, procediments o qualsevol altra circumstància que justifiqui mantenir determinats justificants durant un període superior.

La pregunta adequada, per tant, no és simplement "*han passat quatre anys?*". És més útil preguntar-se "*aquest document continua acreditant alguna cosa que encara pot tenir conseqüències?*".

ARTICLE

QUÈ HAURÀ D'INFORMAR L'EMPRESA EN CONTRACTAR UN TREBALLADOR DES D'OCTUBRE DE 2026?

Signar el contracte ja no serà suficient en tots els casos. Des del 5 d'octubre de 2026, les empreses hauran de facilitar per escrit una informació molt més detallada sobre les condicions de treball: des del salari i la jornada fins als períodes de prova, la formació, els procediments d'extinció o, fins i tot, determinats sistemes automatitzats utilitzats per a prendre decisions laborals. Convé revisar els models actuals abans de la pròxima incorporació.

Quan una empresa incorpora una persona, bona part de la relació laboral sembla quedar resolta amb la signatura del contracte. Lloc, salari, jornada, durada i poc més. A partir del **5 d'octubre de 2026**, caldrà mirar aquest procés amb una mica més d'atenció.

El Reial decret 723/2026, de 9 de setembre (publicat al BOE del dia 15 de setembre), amplia considerablement la informació que les empreses han de facilitar sobre les condicions de treball i substitueix la regulació vigent des del 1998.

No significa necessàriament que totes les empreses hagin de dissenyar contractes completament nous. Si la informació exigida ja apareix en el contracte lliurat al treballador, no caldrà repetir-la en un altre document. El problema apareixerà quan faltin dades. En aquest cas també s'hauran de facilitar per escrit.

A QUINES RELACIONS LABORALS AFECTA?

Amb caràcter general, les noves obligacions d'informació s'aplicaran a les *relacions laborals que durin més de quatre setmanes*.

La norma conté a més particularitats per a determinades relacions laborals especials, empleats públics i, de manera bastant detallada, per a pescadors i gent de mar.

> Amb caràcter general, les noves obligacions d'informació s'aplicaran a les relacions laborals que durin més de quatre setmanes.

Per a la majoria de les empreses, no obstant això, el canvi es notarà sobretot en la contractació ordinària.

I aquí hi ha una qüestió important. No n'hi ha prou que les condicions existeixin o siguin conegudes internament. Determinades qüestions s'hauran de posar en coneixement del treballador *per escrit*.

QUÈ CALDRÀ EXPLICAR A PARTIR D'ARA?

La llista és força extensa. A més d'identificar les parts i assenyalar la data d'inici de la relació laboral, caldrà informar del centre habitual de treball, les funcions i classificació professional i, quan el contracte sigui temporal, de la causa concreta que justifica aquesta temporalitat i la seva relació amb la durada prevista.

També augmenta el detall exigit respecte del salari. No n'hi haurà prou amb indicar una retribució global. Caldrà identificar per separat el salari base i els diferents complements, indicant la seva periodicitat i forma de pagament.

Si existeixen conceptes variables, caldrà explicar a més com es calculen i quins criteris determinen que el treballador tingui dret a percebre'ls.

Aquest punt pot resultar especialment rellevant per a empreses que treballen habitualment amb incentius, comissions, primes o sistemes de retribució vinculats a objectius.

LA JORNADA TAMBÉ S'HAURÀ D'EXPLICAR MILLOR

La nova regulació exigeix més precisió respecte del temps de treball. La informació haurà d'incloure la durada i distribució de la jornada diària, setmanal i anual, el treball nocturn o per torns quan n'hi hagi, els procediments utilitzats per a modificar horaris o torns i els acords relatius a les hores extraordinàries i la seva retribució.

També s'haurà d'informar sobre les vacances i el procediment establert per a determinar quan es gaudeixen.

La qüestió es torna encara més concreta quan l'empresa utilitza *distribució irregular de jornada*. En aquests casos caldrà informar sobre el sistema utilitzat, les hores i dies que poden prendre's com a referència i els períodes mínims de preavís abans de l'inici o cancel·lació d'una tasca.

Per als treballadors *fixos discontinus*, s'hauran d'indicar els períodes d'activitat i inactivitat o, quan encara no es puguin conèixer amb exactitud, una estimació.

PERÍODE DE PROVA, FORMACIÓ I SORTIDA DE L'EMPRESA

Hi ha més informació que fins ara podia aparèixer de manera bastant breu i que passa a adquirir més importància.

Si existeix període de prova, s'haurà d'indicar la seva durada i les seves condicions. També s'haurà d'informar sobre el dret a la formació proporcionada per l'empresa.

I l'obligació informativa no es limita al començament de la relació laboral. La documentació haurà de recollir també informació sobre *el procediment aplicable a l'extinció del contracte i els corresponents terminis de preavís*.

Així mateix, s'haurà d'identificar correctament el conveni col·lectiu aplicable, incloent-hi dades com el seu codi, publicació, vigència i, quan correspongui, la seva situació d'ultraactivitat.

NORMES RELLEVANTS APROVADES

La Llei 4/2026 amplia els drets laborals vinculats a la discapacitat i les cures
Llei 4/2026, d'1 d'octubre, per la qual es modifiquen el Text Refós de la Llei General de drets de les persones amb discapacitat i de la seva inclusió social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2013, de 29 de novembre, i la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les persones en situació de dependència, per a l'extensió i reforç dels drets de les persones amb discapacitat a la inclusió, l'autonomia i l'accessibilitat universal conforme a l'article 49 de la Constitució espanyola.
(BOE, 03-10-2026)

Mesures per la crisi d'Orient Mitjà vinculades al manteniment de l'ocupació i a la mobilitat sostenible
Reial decret llei 25/2026, de 29 de setembre, pel qual s'adopten i es prorroguen determinades mesures en el marc del Pla Integral de Resposta a la Crisi a Orient Mitjà.
(BOE, 30-09-2026)

Inspecció de Treball i FOGASA reforcen l'intercanvi d'informació per a detectar frau laboral
Resolució de 18 de setembre de 2026, de la Secretaria General Tècnica, per la qual es publica el Conveni entre l'Organisme Estatal Inspecció de Treball i Seguretat Social i el Fons de Garantia Salarial, per a intercanvi d'informació.
(BOE, 28-09-2026)

Reconeixement com a cotitzats a la Seguretat Social dels períodes previs d'activitat dels ministres de culte evangèlics
Reial decret 737/2026, de 23 de setembre, sobre reconeixement com a cotitzats a la Seguretat Social dels períodes d'activitat exercits com a ministres de culte de les esglésies pertanyents a la Federació d'Entitats Religioses Evangèliques d'Espanya amb anterioritat a la seva integració en el Règim General de la Seguretat Social.
(BOE, 25-09-2026)

La Seguretat Social obre la porta a reconèixer períodes no cotitzats d'antics esportistes
Reial decret 739/2026, de 23 de setembre, pel qual s'estableix el règim jurídic per al còmput com a cotitzats al Règim General de la Seguretat Social, a l'efecte de la pensió de jubilació, dels períodes d'activitat exercits com a esportista professional amb anterioritat a la seva integració en el Règim General de la Seguretat Social.
(BOE, 25-09-2026)

Nou règim d'informació sobre les condicions essencials del contracte de treball
Reial decret 723/2026, de 9 de setembre, pel qual es transposa la Directiva (UE) 2019/1152 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de juny de 2019, relativa a unes condicions laborals transparents i previsibles a la Unió Europea.
(BOE, 15-09-2026)

La jornada de 35 hores s'estén al personal de l'Administració de Justícia
Resolució de 15 de setembre de 2026, de la Direcció General per a l'Eficiència del Servei Públic de Justícia, per la qual es regula la durada de la jornada general de treball en còmput anual i les de les jornades especials en règim de dedicació especial per al personal al servei de l'Administració de Justícia.
(BOE, 21-09-2026)

Durada de la jornada general de treball en còmput anual i les jornades especials en règim de dedicació especial per al Cos de Lletrats de l'Administració de Justícia
Resolució de 17 de setembre de 2026, de la Secretaria General per a la Innovació i Qualitat del Servei Públic de Justícia, per la qual es regula la durada de la jornada general de treball en còmput anual i les de les jornades especials en règim de dedicació especial per al Cos de Lletrats de l'Administració de Justícia.
(BOE, 21-09-2026)

Noves mesures per als autònoms afectats per l'erupció de la Palma
Reial decret llei 23/2026, de 8 de setembre, pel qual s'adopten mesures fiscals i financeres urgents que contribueixin a la reconstrucció econòmica i social de l'illa de la Palma, així com mesures tendents a promoure l'execució d'inversions per part de les comunitats autònomes que han registrat superàvits pressupostaris i excessos de finançament pendents d'aplicar d'exercicis anteriors a 2026.
(BOE, 09-09-2026)

El Consell General de Formació Professional adapta la seva estructura al nou sistema d'FP
Reial decret 722/2026, de 9 de setembre, pel qual es modifica el Reial decret 1684/1997, de 7 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de Funcionament del Consell General de Formació Professional.
(BOE, 11-09-2026)

El SEPE actualitza les professions de difícil cobertura per al tercer trimestre de 2026
Resolució de 3 d'agost de 2026, de la Direcció General del Servei Públic d'Ocupació Estatal, per la qual es publica el Catàleg d'Ocupacions de Difícil Cobertura per al tercer trimestre de 2026.
(BOE, 02-09-2026)

Noves mesures laborals per a protegir l'ocupació i als autònoms a Ceuta
Reial decret llei 22/2026, d'1 de setembre, pel qual s'aproven mesures urgents de caràcter social i econòmic de suport a la ciutat de Ceuta.
(BOE, 02-09-2026)

Noves obligacions d'accessibilitat cognitiva per a les empreses des de 2027
Reial decret 707/2026, de 2 de setembre, pel qual s'aprova el Reglament de les condicions bàsiques d'accessibilitat cognitiva.
(BOE, 03-09-2026)

> El Reial decret incorpora expressament l'obligació d'informar sobre l'existència de sistemes algorítmics o automatitzats de presa de decisions quan s'utilitzin per a decidir sobre determinades condicions laborals

PLANS D'IGUALTAT, ASSETJAMENT I MESURES LGTBI

La informació que rep el treballador s'amplia també cap a determinades polítiques internes de l'empresa. Quan correspongui, s'haurà d'informar de l'existència i identificació del pla d'igualtat, així com de la política empresarial de conciliació quan existeixi.

També s'haurà de facilitar informació sobre el protocol enfront de l'assetjament sexual i per raó de sexe i sobre el conjunt de mesures i recursos destinats a aconseguir la igualtat real i efectiva de les persones LGTBI quan l'empresa en disposi.

Això obligarà a revisar no solament els models de contracte, sinó també la documentació que normalment es lliura durant la incorporació d'una persona a la plantilla.

L'EMPRESA UTILITZA ALGORISMES O INTEL·LIGÈNCIA ARTIFICIAL PER A PRENDRE DECISIONS?

Aquesta és probablement una de les novetats que més cridarà l'atenció. El Reial decret incorpora expressament l'obligació d'informar sobre l'existència de **sistemes algorítmics o automatitzats de presa de decisions** quan s'utilitzin per a decidir sobre determinades condicions laborals.

No es tracta únicament de comunicar que existeix una eina informàtica.

La informació haurà d'arribar també a les seves *pautes, criteris i regles de funcionament* quan aquests sistemes intervinguin en decisions relacionades amb la jornada, l'assignació de tasques, els salaris, la progressió professional, el lloc de treball o l'extinció del contracte.

Per exemple, una empresa que utilitzi un sistema automatitzat per a repartir torns, assignar determinades tasques o intervenir en decisions sobre productivitat haurà de comprovar si entra dins d'aquesta obligació.

És un bon moment, per tant, perquè Recursos Humans sàpiga *exactament quines eines tecnològiques utilitza i, sobretot, quines decisions pren realment cadascuna d'elles.*

NO N'HI HA PROU AMB INFORMAR EN QUALSEVOL MOMENT

Una altra novetat pràctica és en els terminis. Amb caràcter general, la informació haurà de facilitar-se *abans que comenci la relació laboral.*

Pot lliurar-se en paper o en format electrònic. Si s'utilitza el format digital, el treballador ha de poder accedir a la informació, emmagatzemar-la i imprimir-la i l'empresa haurà de conservar prova que l'ha transmès o que ha estat rebuda.

A més, si posteriorment canvia alguna de les condicions sobre les quals existeix obligació d'informar, caldrà comunicar-ho *com més aviat millor i, com a màxim, el mateix dia en què el canvi produeixi efectes.*

Això aconsella revisar alguns procediments interns. No servirà de molt disposar d'un model impecable si després una modificació de jornada, funcions o condicions es comunica tard o no queda documentada correctament.

QUÈ PASSA AMB ELS TREBALLADORS QUE JA ESTAN CONTRACTATS?

L'entrada en vigor de la norma no obliga, sense més, a lliurar immediatament un nou document a tota la plantilla.

Per a les relacions laborals que ja estiguin vigents el **5 d'octubre de 2026**, el treballador podrà sol·licitar aquella informació exigida per la nova regulació que encara no estigui en el seu poder.

Quan això succeeixi, l'empresa disposarà de **trenta dies hàbils des de la recepció de la sol·licitud** per a facilitar-la-hi.

És un matís important. No estem parlant necessàriament de refer d'ofici tots els contractes existents.

Sí que sembla aconsellable, en canvi, revisar quina documentació té actualment la plantilla i estar preparats per a respondre si es rep una sol·licitud.

HI HAURÀ MODELS OFICIALS, PERÒ NO CONVÉ ESPERAR PER A ADAPTAR-SE

El Ministeri de Treball i Economia Social, a través del SEPE, haurà de posar a la disposició d'empreses i treballadors un model de document informatiu que faciliti el compliment d'aquestes obligacions.

La norma estableix per a això un termini màxim de vint dies des de la seva publicació.

Ara bé, que aquests models encara no estiguin disponibles no suspèn les noves obligacions. Fins que es publiquin, l'empresa haurà de facilitar la informació utilitzant un mitjà adequat que permeti deixar constància i garanteixi la seva accessibilitat.

Per tant, esperar al model oficial no hauria de ser l'única estratègia.

QUÈ RECOMANEM REVISAR ABANS DEL 5 D'OCTUBRE?

En la pràctica, no sembla necessari convertir cada contracte en un document interminable. L'important és comprovar si, entre el contracte i la documentació complementària que es lliura al treballador, queda coberta tota la informació exigida.

Convé revisar especialment els models de contractació, les clàusules sobre salari variable, els sistemes de jornada

> Amb caràcter general, la informació haurà de facilitar-se abans que comenci la relació laboral

i torns, els períodes de prova, els procediments d'incorporació, la informació sobre polítiques internes i l'ús d'eines automatitzades en Recursos Humans.

També val la pena comprovar com s'acredita actualment el lliurament d'aquesta documentació. Enviar un arxiu per correu electrònic pot servir, però l'empresa haurà de poder conservar constància de la seva transmissió o recepció i el document haurà de ser accessible, emmagatzemable i imprimible

ABSTRACTS DE SENTÈNCIES

El termini de revisió de la incapacitat permanent també obliga a l'INSS. (Sentència del Tribunal Suprem de 9 de setembre de 2026. Sala social. Recurs de cassació per a la unificació de doctrina núm. 911/2025)

L'Institut Nacional de la Seguretat Social (INSS) no pot iniciar lliurement la revisió d'una incapacitat permanent per millora abans que hagi transcorregut el termini establert en la resolució que va reconèixer aquesta situació. Així ho determina el Tribunal Suprem en la seva sentència de 9 de setembre de 2026, que reforça el caràcter vinculant d'aquests períodes i limita les possibilitats d'actuació anticipada de l'entitat gestora.

L'assumpte gira al voltant de l'article 200 de la Llei General de la Seguretat Social, que obliga a indicar en les resolucions de reconeixement o revisió d'una incapacitat permanent el moment a partir del qual es podrà sol·licitar una nova valoració per agreujament o millora.

Per al Tribunal Suprem, aquest termini no constitueix una simple orientació administrativa. Es tracta d'un límit que vincula tant a la persona beneficiària com a l'INSS. En conseqüència, mentre no arribi la data assenyalada no es pot iniciar un nou procediment de revisió basat únicament en una possible evolució favorable de l'estat de la persona afectada.

La llei contempla, no obstant això, determinades situacions excepcionals. La revisió anticipada es pot plantejar quan existeix un error de diagnòstic o quan el beneficiari està desenvolupant una activitat laboral. Fora d'aquests casos, cal respectar el període establert inicialment.

Un dels aspectes rellevants de la sentència és la interpretació que en fa el Suprem sobre l'abast temporal d'aquesta limitació. L'important no és que la resolució que finalment modifica la incapacitat es dicti una vegada complert el termini. El decisiu és quan es va posar en marxa el procediment.

Per això, si l'INSS inicia la revisió abans de la data autoritzada i no concorre cap de les excepcions legals, el procediment naix afectat per una irregularitat que no desapareix simplement perquè el temps transcorri durant la seva tramitació. L'actuació s'ha de considerar sense efectes i declarar-se nul·la.

El Tribunal també explica les raons que justifiquen aquesta limitació. Una declaració ferma d'incapacitat permanent necessita disposar d'una certa estabilitat. Permetre que pogués revisar-se constantment generaria inseguretat per al beneficiari i obriria la porta a una successió pràcticament il·limitada de procediments administratius i judicials.

Aquesta estabilitat no suposa impedir que una incapacitat pugui evolucionar. Precisament per aquesta raó, cada resolució estableix un termini concret ateses les lesions diagnosticades i a les possibilitats previsibles de recuperació o agreujament. No existeix, per tant, un període idèntic per a tothom ni per a totes les situacions.

A més, si l'interessat considera inadequat el termini establert inicialment, pot impugnar-lo mitjançant els mecanismes legalment previstos.

TRANSPORTISTES AUTÒNOMS I EMPRESES: ATENCIÓ AL NOU DOCUMENT ELECTRÒNIC DE CONTROL (DECA)

Fins ara molts transportistes estaven acostumats a portar el document de control en paper dins del vehicle. A partir del 5 d'octubre això canvia. El document caldrà generar-lo electrònicament, incorporar un codi QR i estar disponible per a la seva consulta durant una inspecció. Convé revisar amb temps quin sistema s'utilitzarà i com arribarà la documentació al conductor.

Els transportistes autònoms i les empreses dedicades al transport públic de mercaderies per carretera han de tenir present una data important. El 5 d'octubre de 2026 entra en vigor l'obligació d'utilitzar en format electrònic el Document de Control Administratiu (DCA) en els serveis subjectes a aquesta exigència.

La nova obligació ve establerta en la disposició transitòria vuitena de la Llei 9/2025, de 3 de desembre, de mobilitat sostenible. Per altra seva, la Resolució de 5 de juny de 2026, publicada al BOE de 12 de juny, regula les característiques tècniques que han de complir els documents electrònics i els sistemes utilitzats per a generar-los, consultar-los i conservar-los.

El document no és nou. Des de fa anys forma part de la documentació que ha d'acompanyar a determinats transports i permet acreditar davant l'Administració les dades essencials del servei efectuat. El que canvia ara és la manera de gestionar-lo.

El document tradicional en paper dona pas al Document electrònic de Control Administratiu, (conegut com a DeCA), que haurà de complir determinades condicions tècniques perquè pugui consultar-se i descarregar-se durant una inspecció.

Per als transportistes, això significa que ja no n'hi haurà prou amb portar un formulari emplenat en la cabina. Caldrà disposar d'un sistema que permeti generar correctament el document, posar-lo a la disposició del conductor i conservar-lo durant el termini exigit.

ATENCIÓ. El canvi afecta la documentació administrativa del transport. No ha de confondre's amb la factura electrònica ni amb altres obligacions de digitalització que puguin afectar l'activitat empresarial.

QUÈ ÉS EL DOCUMENT DE CONTROL I PER QUÈ HAN DE PORTAR-LO ELS TRANSPORTISTES?

El Document de Control Administratiu, *conegut habitualment com a DCA*, recull la informació essencial d'un servei de transport de mercaderies. La seva finalitat és permetre que els serveis d'inspecció comprovin que el transport es fa conforme a les exigències administratives aplicables.

Entre les dades que han de figurar es troben la identificació del carregador contractual i del transportista efectiu, l'origen i destinació del transport, la data del servei, la mercaderia transportada i la seva quantitat, com també la matrícula del vehicle. No es tracta, per tant, d'un document destinat únicament a justificar un lliurament o acreditar una relació comercial entre dues empreses. Té una funció administrativa pròpia i forma part de les obligacions que han de complir els operadors del transport.

La regulació bàsica es troba en la Llei d'ordenació dels transports terrestres, el seu Reglament i l'Ordre FOM/2861/2012, que desenvolupa el document de control per al transport de mercaderies.

ATENCIÓ. Que el transport estigui contractat correctament o facturat no significa necessàriament que s'hagi complert l'obligació de portar el document administratiu de control.

QUÈ CANVIA EL 5 D'OCTUBRE DE 2026?

La Llei 9/2025, de 3 de desembre, de mobilitat sostenible, estableix en la seva disposició transitòria vuitena la digitalització obligatòria de determinats documents de control del transport. Per al *transport públic de mercaderies per carretera, el* ***Document de Control Administratiu*** *passa a utilitzar-se en format electrònic sota la denominació DeCA.*

En el *transport públic de viatgers* també es digitalitza el full de ruta, que passa a denominar-se *Full electrònic de Ruta o FeRU.*

Convé entendre bé l'abast del canvi. L'obligació de documentar determinats transports ja existia. El que es transforma és el suport i la forma en la qual el document s'ha de generar, posar a la disposició de la inspecció i conservar.

ATENCIÓ. Un document de control emplenat únicament en paper no substituirà al DeCA quan sigui obligatori el format electrònic. Convé comprovar abans d'octubre que el sistema utilitzat per l'empresa està preparat per a complir els nous requisits.

A QUINS TRANSPORTISTES AFECTA AQUESTA OBLIGACIÓ?

L'exigència del Document de Control Administratiu es refereix, amb caràcter general, al *transport públic interior de mercaderies per carretera* subjecte a aquesta obligació. Això comprèn els serveis nacionals i els transports de cabotatge que entrin dins del seu àmbit d'aplicació.

No s'ha d'interpretar, no obstant això, que absolutament tots els desplaçaments fets per un vehicle de mercaderies requereixen el mateix document. La normativa contempla exclusions i situacions específiques.

Entre elles trobem determinats transports que no necessiten autorització, les mudances, certs transports de vehicles accidentats o especials i alguns serveis de repartiment de petits embalums, en els termes establerts reglamentàriament.

El transport privat complementari tampoc està subjecte a aquesta obligació en els mateixos termes que el transport públic.

> L'exigència del Document de Control Administratiu es refereix, amb caràcter general, al transport públic interior de mercaderies per carretera subjecte a aquesta obligació. Això comprèn els serveis nacionals i els transports de cabotatge que entrin dins del seu àmbit d'aplicació

En els transports internacionals s'han de tenir en compte els documents previstos en els convenis i normes que resultin aplicables.

ATENCIÓ. Abans d'implantar el DeCA de forma generalitzada convé identificar quins serveis de l'empresa estan subjectes a l'obligació i quins se'n poden trobar exclosos. No tots els transports tenen necessàriament el mateix règim documental.

EL DOCUMENT HA D'ESTAR PREPARAT ABANS DE COMENÇAR EL TRANSPORT

Una de les qüestions que més convé traslladar als conductors és que el document electrònic no s'hauria d'improvisar quan ja s'està oferint el servei. La Resolució de 5 de juny de 2026 estableix les característiques tècniques que han de complir les aplicacions utilitzades per generar aquesta documentació.

El sistema ha de disposar de les dades exigides per la normativa i transformar-los en un fitxer electrònic quan es coneguin i, en qualsevol cas, abans de l'inici efectiu del servei.

A més, ha de quedar constància de la data i hora de creació i de les modificacions posteriors.

Per a una empresa de transport, això obliga a coordinar correctament a qui rep l'encàrrec, qui prepara la documentació i el conductor que fa el desplaçament.

ATENCIÓ. No convé esperar que el camió estigui circulant per a completar el document. El procediment intern ha de permetre que el DeCA estigui generat i disponible abans d'iniciar el servei.

NO SERVEIX QUALSEVOL PDF NI UN DOCUMENT ESCANEJAT

Aquí apareix un dels aspectes més importants de la nova obligació. El DeCA s'haurà de generar com un document electrònic amb les característiques tècniques previstes en la Resolució de 5 de juny de 2026.

Entre els seus requisits es troben el format PDF, una mida màxima de 5 MB i la incorporació de metadades relatives a la data i hora de creació i modificació. L'arxiu ha de ser natiu digital.

Això significa que no n'hi ha prou amb emplenar l'antic document en paper, fotografiar-lo amb el telèfon mòbil o escanejar-lo per a guardar-lo posteriorment com a PDF. Encara que visualment pugui semblar el mateix document, no necessàriament compleix les condicions exigides.

A més, el DeCA ha d'incorporar un codi QR que permeti accedir a la seva descàrrega.

ATENCIÓ. Escanejar un document en paper i enviar-lo per correu electrònic o WhatsApp no equival a generar correctament el DeCA. Abans d'utilitzar una aplicació, cal comprovar que produeix arxius ajustats als requisits tècnics establerts.

EL CODI QR SERÀ UNA PEÇA FONAMENTAL DURANT LES INSPECCIONS

El document electrònic ha d'incorporar un codi QR vinculat a una adreça web específica des de la qual es pugui descarregar l'arxiu. La finalitat és facilitar l'accés a la documentació durant els controls en carretera.

Per això, no n'hi ha prou que l'empresa tingui el document desat al seu ordinador o que el conductor pugui mostrar una imatge al seu telèfon.

L'adreça web ha de permetre accedir directament al PDF, mitjançant una connexió segura i sense exigir credencials, autenticacions o passos addicionals que dificultin la descàrrega. Cada document ha de disposar de la seva pròpia adreça d'accés.

En la pràctica, l'empresa s'haurà d'assegurar que el sistema usat no només genera el DeCA, sinó que permet consultar-lo correctament quan sigui necessari.

ATENCIÓ. Abans de començar a fer servir una plataforma, convé fer una prova real. Escanejar el codi QR des d'un altre dispositiu i comprovar que el PDF es descarrega directament pot evitar problemes durant una inspecció.

QUÈ HA DE PORTAR EL CONDUCTOR AL VEHICLE?

La digitalització no elimina la necessitat que el conductor pugui presentar la documentació corresponent durant el servei. La Resolució de 5 de juny de 2026 permet disposar d'una còpia digital o impresa del document, sempre amb el codi QR incorporat.

La còpia en paper pot continuar tenint utilitat pràctica, però no substitueix l'obligació que el document s'hagi generat electrònicament conforme als requisits exigits.

Per tant, una empresa pot facilitar al conductor una còpia impresa del DeCA generat correctament, sempre que es mantingui la possibilitat d'accedir al document electrònic.

També convé que el conductor sàpiga com localitzar l'arxiu actualitzat si es produeix algun canvi durant el transport.

ATENCIÓ. No s'ha de confondre portar una còpia impresa d'un DeCA correctament generat amb continuar utilitzant l'antic document en paper. Són situacions diferents.

QUÈ PASSA SI CANVIEN LES DADES DURANT EL TRAJECTE?

En el transport de mercaderies poden sorgir modificacions després d'haver començat el servei. Pot canviar alguna dada de l'operació, produir-se una incidència o haver d'actualitzar la informació que figura al document. La normativa tècnica contempla aquesta possibilitat.

L'empresa podrà modificar el PDF existent, conservant les dades anteriors i el motiu del canvi, o generar un nou document amb la seva corresponent adreça web i codi QR.

En qualsevol cas, la informació actualitzada s'haurà de facilitar al conductor.

Això obliga a establir un procediment clar per a comunicar les modificacions entre l'oficina i el vehicle.

ATENCIÓ. Si durant el servei es modifica informació rellevant, el conductor ha de disposar del document actualitzat. Les anotacions manuscrites fetes sobre una còpia impresa no substitueixen el procediment electrònic de modificació.

NORMES RELLEVANTS APROVADES

Regulació de la solució pública de facturació electrònica
Ordre HAC/1028/2026, de 2 d'octubre, per la qual es regula la solució pública de facturació electrònica, d'acord amb el que es disposa en la disposició final tercera del Reial decret 238/2026, de 25 de març, pel qual es desenvolupa el sistema de facturació electrònica obligatòria entre empresaris i professionals i pel qual es modifica el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre.
(BOE, 05-10-2026)

Publicada la Llei 4/2026 que amplia els drets de persones amb discapacitat i dependència
Llei 4/2026, d'1 d'octubre, per la qual es modifiquen el Text Refós de la Llei General de drets de les persones amb discapacitat i de la seva inclusió social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2013, de 29 de novembre, i la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les persones en situació de dependència, per a l'extensió i reforç dels drets de les persones amb discapacitat a la inclusió, l'autonomia i l'accessibilitat universal conforme a l'article 49 de la Constitució espanyola.
(BOE, 03-10-2026)

Informació pública del Registre de producció i gestió de residus
Ordre TED/1024/2026, de 30 de setembre, per la qual es determina la informació pública del Registre de producció i gestió de residus.
(BOE, 03-10-2026)

Registre de producció i gestió de residus
Reial decret 764/2026, de 30 de setembre, pel qual es regula el Registre de producció i gestió de residus.
(BOE, 01-10-2026)

Publicat el Reial decret llei 27/2026: Noves pròrrogues i indemnització en el lloguer
Reial decret llei 27/2026, de 29 de setembre, pel qual s'adopten mesures urgents per a reforçar l'estabilitat dels contractes d'arrendament d'habitatge habitual.
(BOE, 01-10-2026)
(Norma derogada per Acord del Congrés dels Diputats publicat per Resolució de 2 d'octubre de 2026)

Noves mesures sobre habitatge, lloguers i desnonaments
Reial decret llei 26/2026, de 29 de setembre, pel qual s'adopten mesures urgents per a la protecció de la funció social de l'habitatge i l'ampliació de l'oferta d'habitatge assequible.
(BOE, 30-09-2026)
(Norma derogada per Acord del Congrés dels Diputats publicat per Resolució de 2 d'octubre de 2026)

Mesures en el marc del Pla Integral de Resposta a la Crisi a Orient Mitjà
Reial decret llei 25/2026, de 29 de setembre, pel qual s'adopten i es prorroguen determinades mesures en el marc del Pla Integral de Resposta a la Crisi a Orient Mitjà.
(BOE, 30-09-2026)

> El document electrònic ha d'incorporar un codi QR vinculat a una adreça web específica des de la qual es pugui descarregar l'arxiu. La finalitat és facilitar l'accés a la documentació durant els controls en carretera

QUI HA D'ENCARREGAR-SE DE PREPARAR EL DOCUMENT?

Aquesta és una qüestió especialment important per als transportistes autònoms que treballen habitualment per a carregadors, operadors logístics o agències de transport. La normativa atribueix obligacions relacionades amb la formalització del document tant al carregador contractual com al transportista efectiu.

Per això, no és aconsellable donar per fet que tota la responsabilitat correspon a l'empresa que contracta el transport o, per contra, exclusivament al conductor.

En la pràctica, el recomanable és acordar prèviament qui genera el DeCA, com es facilita al transportista i qui s'ocupa de les possibles modificacions.

L'absència del document durant una inspecció pot tenir conseqüències per als subjectes obligats conforme al règim de responsabilitats aplicable.

ATENCIÓ. Si un transportista treballa per a diverses agències o carregadors, convé aclarir amb cadascú de qui prepara el document i com li'l facilitarà abans de començar el servei. La falta de coordinació entre empreses pot acabar generant incidències en carretera.

EL DECA NO SUBSTITUEIX AUTOMÀTICAMENT LA CARTA DE PORT

Una altra confusió freqüent consisteix a pensar que la digitalització del document de control suposa també l'obligació d'utilitzar una carta de port electrònica. No és així.

El DeCA té una finalitat administrativa relacionada amb el control del transport. La ***carta de port***, regulada en l'àmbit nacional per la Llei 15/2009 i, en el transport internacional corresponent, pel Conveni CMR, respon a la documentació de la relació contractual de transport.

Encara que tots dos documents poden contenir informació semblant, tenen naturalesa i funcions diferents.

La implantació del DeCA no converteix per si sola en obligatòria la carta de port electrònica o eCMR.

ATENCIÓ. Les empreses que ja utilitzen cartes de port digitals han de comprovar si el seu sistema permet també generar el DeCA amb tots els requisits exigits. Fer servir documentació electrònica no significa necessàriament complir totes les obligacions de digitalització.

ELS TRANSPORTISTES DE MERCADERIES PERILLOSES HAN DE PRESTAR ESPECIAL ATENCIÓ

Quan el transport afecta mercaderies perilloses, entra en joc una altra documentació específica. El document de transport exigit per la *normativa ADR (Acord sobre el Transport Internacional de Mercaderies Perilloses per Carretera)* respon a unes obligacions diferents de les previstes per al DeCA.

La nova regulació permet que tots dos documents es mantinguin separats o que s'integrin en un únic arxiu, sempre que aquest compleixi simultàniament els requisits de contingut i les condicions tècniques aplicables.

Per tant, el transportista es pot trobar amb un DeCA electrònic i un document ADR independent, o amb una solució documental integrada correctament preparada.

ATENCIÓ. Usar un únic document per a diverses obligacions pot simplificar la gestió, però solament si incorpora totes les dades i requisits exigits per cada normativa. La digitalització del DeCA no elimina les obligacions específiques del transport de mercaderies perilloses.

DURANT QUANT TEMPS S'HA DE CONSERVAR EL DOCUMENT?

L'obligació no acaba quan el conductor lliura la mercaderia. El DeCA s'ha de conservar durant almenys un any, conforme a les característiques tècniques establertes en la Resolució de 5 de juny de 2026. Durant el servei, el document ha d'estar disponible per a la seva descàrrega a través de l'adreça web corresponent.

Transcorreguts set dies naturals des de la finalització del transport, es pot desactivar aquesta opció de descàrrega, sense que això elimini l'obligació de conservar l'arxiu durant el termini exigit.

L'empresa ha de disposar, per tant, d'un sistema d'arxiu que permeti recuperar els documents quan sigui necessari.

ATENCIÓ. La finalització del transport no autoritza a eliminar immediatament el DeCA. Convé comprovar

> L'obligació no acaba quan el conductor lliura la mercaderia. El DeCA s'ha de conservar durant almenys un any, conforme a les característiques tècniques establertes en la Resolució de 5 de juny de 2026. Durant el servei, el document ha d'estar disponible per a la seva descàrrega a través de l'adreça web corresponent

que la plataforma usada permet conservar i recuperar els arxius durant el període obligatori.

HI HA EINES PER A FACILITAR LA DIGITALITZACIÓ

La nova obligació no significa necessàriament que cada transportista hagi de desenvolupar el seu propi programa informàtic. Existeixen solucions tecnològiques que permeten gestionar la documentació electrònica del transport.

Entre elles trobem *SIMPLE*, una plataforma gratuïta impulsada pel Ministeri de Transports i Mobilitat Sostenible, Ports de l'Estat i ADIF per a facilitar la digitalització i la gestió de la cadena logística.

Entre les seves funcionalitats s'inclou la generació de documents electrònics de control. L'accés es pot sol·licitar a través de la plataforma, creant inicialment una entitat i posteriorment els usuaris addicionals que siguin necessaris.

També es poden utilitzar altres aplicacions, sempre que compleixin els requisits tècnics exigits.

ATENCIÓ. Abans de contractar una eina de pagament, pot ser convenient valorar les solucions disponibles i comprovar quina s'adapta millor al volum de transports, nombre de conductors i forma habitual de treballar de l'empresa.

QUÈ HAURIEN DE FER ELS TRANSPORTISTES ABANS DEL 5 D'OCTUBRE?

El termini per a adaptar-se aconsella no deixar la implantació per a l'últim moment. Per a un transportista autònom n'hi pot haver prou amb familiaritzar-se amb una aplicació que permeti generar, rebre i consultar correctament els documents.

En una empresa amb diversos vehicles, conductors i clients, probablement caldrà revisar també els procediments de contractació, planificació i seguiment dels serveis.

Convé comprovar que el sistema triat permet generar el PDF exigit, incorporar el QR, facilitar l'accés durant una inspecció, modificar les dades quan sigui necessari i conservar els arxius.

També serà important que els conductors rebin unes instruccions senzilles sobre com presentar la documentació i què fer si hi ha alguna incidència.

ABSTRACTS DE SENTÈNCIES

El pas del temps no pot consolidar els efectes d'una clàusula abusiva. (Sentència del TJUE de 24 de setembre de 2026. Assumpte C-900/2024)

Una clàusula contractual declarada abusiva no pot continuar produint efectes perjudicials per al consumidor simplement perquè hagi transcorregut un determinat termini sense que aquest hagués impugnat les quantitats aplicades en virtut d'ella. Així ho estableix el Tribunal de Justícia de la Unió Europea en la seva sentència de 24 de setembre de 2026, dictada en l'assumpte C-900/24.

El pronunciament analitza un contracte de subministrament de calefacció urbana formalitzat el 2012 que incorporava una clàusula de revisió de preus. A partir d'aquest mecanisme es van anar aplicant increments anuals entre 2015 i 2020. Posteriorment, el maig de 2019, el proveïdor va modificar unilateralment el sistema utilitzat per a actualitzar el preu.

El consumidor va decidir acudir als tribunals per a qüestionar les revisions efectuades i reclamar la devolució de les quantitats que considerava indegudament cobrades. L'òrgan judicial alemany va entendre que la clàusula de revisió era abusiva i, per tant, invàlida. No obstant això, la jurisprudència nacional establia una limitació important, ja que impedia discutir aquells augments que no haguessin estat impugnats dins dels tres anys següents a la primera liquidació en la qual es van aplicar.

El TJUE considera que una solució d'aquest tipus resulta incompatible amb la protecció que ofereix la Directiva 93/13/CEE sobre clàusules abusives en contractes subscrits amb consumidors.

La regla general del Dret de la Unió és que una clàusula abusiva no ha de vincular al consumidor. Una vegada constatat el seu caràcter abusiu, el jutge ha de deixar-la sense aplicació i mantenir la resta del contracte sempre que pugui continuar existint sense aquesta estipulació.

En determinades circumstàncies, quan l'eliminació de la clàusula pogués provocar conseqüències especialment perjudicials per al consumidor, és possible substituir-la per una disposició nacional que hagi estat prevista precisament per a cobrir aquest buit contractual. El que no resulta admissible és conservar artificialment part dels seus efectes negatius.

En el cas examinat, la limitació de tres anys provocava precisament aquest resultat. Encara que la clàusula hagués estat declarada abusiva, determinats increments de preu continuaven considerant-se vàlids únicament perquè el consumidor no els havia qüestionat dins del termini establert per la jurisprudència nacional.

Per al Tribunal europeu, aquesta solució suposa mantenir parcialment les conseqüències econòmiques d'una clàusula que jurídicament s'hauria de tenir per no posada. A més, el consumidor no podia evitar aquest resultat sol·licitant l'anul·lació completa del contracte, la qual cosa reforçava la incompatibilitat amb el sistema europeu de protecció.

La sentència aborda també la possibilitat que el proveïdor modifiqui unilateralment una clàusula que ha estat declarada invàlida. El TJUE rebutja, amb caràcter general, aquesta opció. L'empresari no pot reconstruir o corregir pel seu compte una estipulació abusiva per a mantenir-la dins del contracte.

La funció del jutge tampoc consisteix a reformular el contingut de la clàusula per a fer-la acceptable. La seva obligació és deixar-la sense efecte, excepte els supòsits excepcionals previstos per la jurisprudència europea.

BUTLLETÍ EL TEU DESPATX T'INFORMA

Una publicació pràctica i útil perquè estigui informat de les novetats legals que afecten la vostra empresa o negoci

Albacar
assessors

ALBACAR ASSESSORS

C/ Ramon Berenguer IV, 51 - 53
Tortosa, 43500
977449022
info@albacarassessors.com
https://www.albacarassessors.com/